

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1131

17.11.2024 (135)

A. V. Schaerffenberg

Baltās rases nedziedātie varoņi

4. daļa

Viljams Džoiss

Reizēm īstam un vitālam cēlā mērķa aizstāvim var nākties parādīties kā nodevējam tiem pašiem cilvēkiem, kuriem viņš kalpo ar savu dzīvību."

Rūdolfs Hess, 1949. gads

Viņa nāves 46. gadadienā Viljams Džoiss atkal dzīvo katra nacionālsociālista sirdī visā pasaulē. Tāpēc šķiet piemēroti, ka mēs atgādinām viņa stāstu un viņa daiļrunīgos vārdus Jaunā gada sākumā lasītājiem, kas nav iepazinušies ar 20. gadsimta varoņa neapšaubāmo drosmi šī nosaukuma tīrākajā nozīmē.

Viljams Džoiss dzimis 1906. gada 24. aprīlī Ņujorkā, Ulsteras tēva un angļu

William Joyce

mātes ģimenē. Kad zēnam bija trīs gadi, ģimene pārcēlās uz Ziemeļriju, bet vēlāk, zēna pusaudža gados, uz Angliju. Tur viņš iestājās britu armijā, tika ar godu atvaļināts un kļuva par jauno zinātnieku Battersea Politehniskajā skolā, pēc tam - Londonas Universitātes Birbakas koledžā, iegūstot pirmās šķiras izcilības diplomu. Viņš strādāja pie doktora grāda iegūšanas un pelnīja iztiku kā pasniedzējs, kad viņa pieaugošā politiskā apziņa viņu piesaistīja vienai no agrīnajām Lielbritānijas fašistu organizācijām. Būdams divdesmit gadu vecumā, Džoisa ārējais izskats līdz mūža galam nemainījās. Neliela auguma, bet izturīgs, viņa izskatīgajai sejai parasti piemita dzīvespriecīga pašpārliecinātības izteiksme, bet mute un zods liecināja par nerimstošu gribu. Taču viņa acīs mirdzēja zinātkāre, inteligence un laipnība. Viņš bija precējies ar skaistu sievieti, Margaret Kērnsu, kura piekrita viņa ideoloģiskajiem uzskatiem un, neraugoties uz grūto pāreju Otrā pasaules kara laikā, palika viņam uzticīga līdz galam un arī pēc tam.

Džoisa Oratore

Pēc visa spriežot, Viljamsam Džoissam bija fotogrāfiska atmiņa. Tomēr atšķirībā no citiem cilvēkiem, kuriem bija šādas dotības, viņš bija apveltīts arī ar brīnišķīgu, dramatisku talantu, kas klausītājiem ļāva viņa bagātīgo informāciju padarīt dzīvu. Kāds tuvs draugs viņu atcerējās šādi: *Viņš nekādus failus, dienasgrāmatas vai pierakstus neturēja, taču viņš bez iebildumiem varēja pilnībā izstāstīt gandrīz visu, kas ar viņu jebkad bija noticis. Ar vairāku gadu intervāliem viņš atkārtoja vienu un to pašu stāstījumu bez mazākajām izmaiņām. Viņš vienmēr varēja precīzi citēt jebkuru dzejoli, ko jebkad bija uzmanīgi lasījis, un pat ievērojamus preses izdevumus.*"

Pat mūsdienīgs, nesimpātisks Džoisa biogrāfs par viņu raksta: *Papildus vācu valodas zināšanām viņš diezgan labi pārvaldīja franču valodu un nedaudz itāļu valodu. Viņš ne tikai labi orientējās matemātikā, bet viņam bija talants to mācīt, un viņš daudz lasīja vēsturi, filozofiju, teoloģiju, psiholoģiju, teorētisko fiziku un ķīmiju, ekonomiku, jurisprudenci, medicīnu, anatomiju un fizioloģiju. Kad 1936. gadā slidošanas laikā viņš salauza atslēgas kaulu, viņš pielietoja savas zināšanas anatomijā, lai pats to nostiprinātu un noturētu to pareizā stāvoklī, izmantojot atbilstošas siksnas. "Gan draugi, gan ienaidnieki viņu uzskatīja par ģēniju. Viljams Džoiss bija dzīvs pierādījums tam, ka mūsu Ideja piesaistīja labākos baltās rases elementus.*

Viņa mīlestību pret Lielbritāniju aizēnoja tikai vēl lielāka mīlestība pret šo rasi.

Būdams spēcīgi motivēts runasvīrs un bezkaislīgs organizators, viņš ātri kļuva par vienu no vadošajām Osvalda Moslija vadītās *Lielbritānijas fašistu un nacionālsociālistu savienības* figūrām. Kāds laikabiedrs viņu raksturoja kā *lzcilu rakstnieku, runātāju un politikas paudēju, kurš ir uzstājies simtiem sapulču, vienmēr labākajā formā, vienmēr atklājot fašisma dzelzs garu, atsakoties no vardarbīgas opozīcijas iebiedēšanas.*" Ne mazāks iespaids bija arī uz kādu neapmierinātu leiboristu parlamenta deputātu: *Pirmo reizi es viņu satiku 1933. gadā lielā un pārpildītā sapulcē Paddingtonas vannā. Pirms dažiem gadiem biju ar riebumu pametis politisko liftu, un, tā kā mani ļoti iespaidoja fašistu ticība, kāds mans draugs mani bija mudinājis pievienoties Moslija organizācijai. Es pajautāju, kas viņiem ir, kas varētu vadīt līdzās Moslijam, un mani aizveda uz Džoisa sanākumi, lai uz šo jautājumu sniegtu atbildi. Esmu dzirdējis visus šos vīrus, kuri tiek pieskaitīti pie mūsu izcilākajiem runātājiem. Desmit minūšu laikā, kad šis 28 gadus vecais jauniešs uzstājās uz tribīnes, es zināju, ka šeit ir viens no desmit labākajiem oratoriem valstī. Šī lielā auditorija, kas bija sapulcējusies, lai noklausītos politiskajā pasaulē pavisam nezināmu runātāju, un radītais entuziasms man bija kā acis atvēris, un tāds tas būtu atvēris acis vairumam Vestminsteras baka, ar kurām es iepriekš biju saistījis sabiedrisko ietekmi.*" Džoiss neapšaubāmi bija viens no aizkustinošākajiem runātājiem angļu valodā, un to nevar salīdzināt ar Vinstona Čērčila bieži vien apreibušo murmināšanu. Viņa stils bija pievilcīgs, jo bija tiešs un kodolīgs, kā tas redzams šajā 1936. gada runas fragmentā: *Ja tu mīli savu valsti, tu esi valsts. Ja tu mīli tās tautu, tu esi sociālists. Esi nacionālsociālists!* "

Viņa plūstošās, dramatiskās runas varēja pamatoti salīdzināt ar Dr. Jozefa Gēbelsa runām, un Džoiss būtu lepojies ar šo salīdzinājumu, "raksta viņa mūsdienu biogrāfs. Atšķirībā no politiķiem, kas aģitē balsot, viņš savai auditorijai neslavēja. Viņš skandēja, draudēja un brīdināja, un viņa aicinājums bija smagi strādāt, ievērot disciplīnu un tautas attīrīšanos. Viņš bija gan reālistisks militārais komentētājs, gan aizrautīgs evaņģēlists, mudinot Lielbritāniju iestāties par Hitlera draudzību un tādējādi iegūt par sabiedroto pret komunistu draudiem spēcīgāko valsti kontinentā. "

Britu fašisma triumfs un krīze

Līdz 1936. gadam Britu savienība bija kļuvusi par visdinamiskāko politisko spēku impērijā, ar desmitiem tūkstošu sekotāju simtiem masu mītiņu un mežonīgu atbalstu, kas izplatījās starp miljoniem britu, kuri bija vīlušies sociālajās neveiksmēs un tukšajos demokrātijas solījumos depresijas laikā. Melnie krekli veiksmīgi

aizsargājās pret marksistu ienaidnieku pārsvaru un viltīgajiem uzbrukumiem, un Džoiss bija pašā cīņas epicentrā ar nūjām un dūrēm. Kādā gandrīz nāvējošā sadursmē ebrejs viņam uzbruka ar taisnu laužni, kas uz labā vaiga atstāja paliekošu rētu. Neraugoties uz šādu gangsteru pretestību, britu fašisti savā programmā iekļāva stingru paklausību Anglijas likumiem, jo viņi iestājās par civilizāciju pret haosu. Neraugoties uz viņu atbilstību likumam un pilnībā aizsargājošo stūrmaņu stāju, valdība 1937. gada Jaunajā gadā ieviesa "Sabiedriskās kārtības likumu". Tas aizliedza valkāt "politiskās formas tērpus", aizliedza apsardzi sapulcēs, deva policijai tiesības pēc saviem ieskatiem pārtraukt likumīgas demonstrācijas un pat aizliedza to, ko varas iestādes varētu uzskatīt par "aizvainojošu valodu" (t. i., patiesību par ebrejiem). Kā raksta Kols, sabiedriskās kārtības likums šķietami *āttiecās uz visām politiskajām organizācijām, bet, kā bija paredzēts, tas galvenokārt skāra fašistus.* Patiesībā likumprojekta diskrecionārais raksturs tika izmantots tikai pret melnajiem krekliem. Nevienam komunistam vai parlamentārajam hakeru grupējuma pārstāvim nebija jābaidās no pielāgotā likuma. Pievēršoties atklātai, vienpusējai tirānijai, demokrātija sevi atmaskoja kā krāpšanu un liekulību, kāda tā patiesībā ir.

Tomēr šis izmisīgais pasākums britu savienību ietekmēja postoši. Melnie krekli ieraudzīja, ka tiesiskā sistēma, kuru viņi bija atbalstījuši kopš savas darbības sākuma, faktiski pati bija viņus aizliegusi. Saskaroties ar vienīgo alternatīvu - vai nu pāriet pagrīdē, vai arī beigt pastāvēt, viņi mēģināja izvēlēties vidusceļu. Tā rezultātā viņu kustība sašķēlās. Britu savienība, sabrūkot zem pieaugošā ekonomiskā spiediena, ko izraisīja dārgi un veltīgi centieni atjaunot tās likumību, atbrīvoja Viljamu Džoisu no amata kustībā, kā arī četras piektdaļas organizatorisko darbinieku un personāla. Neapdraudēts, viņš izveidoja Nacionālsociālistu līgu. Uniformas, protams, bija nelikumīgas. *Tomēr Džoiss savā tranšejas mētelī un mufetiņā turpināja radīt iespaidu, ka joprojām ir uniformā, raksta Kols.*

Baidoties no Sabiedriskās kārtības likumprojekta, sapulču zāļu īpašnieki atteicās viņam izīrēt savas telpas. Pievēršoties mītiņiem brīvā dabā, N.S.L. saskārās ar tādu pašu fizisku vardarbību kā iepriekš. Taču bez melnādainajiem krekliem, kas aizstāvēja runātājus, sapulcēs lielākoties valdīja nekārtības, par ko nebija jāpateicas policijai, kura parasti ļāva izvērsties kautiņiem un iejaucās, lai arestētu nacionālsociālistus tikai tad, kad tie pārspēja savus pretiniekus. Tāda pati necienīgā žīdu sistēmas taktika tiks izmantota pret Baltās varas aktivitātēm Amerikā trīsdesmit un četrdesmit gadus vēlāk.

N.S.L. galvenā mītne atradās Vaux-hall Bridge Road 190, netālu no Viktorijas

stacijas. Taču Džoiss nevarēja ilgi to baudīt. Viņš un viņa tuvākie biedri tika apsūdzēti uzbrukumā par to, ka aizstāvējās, un kļuva skaidrs, ka Sistēmas mērķis ir viņus visus iesēdināt aiz restēm. Šajos pasliktinošajos apstākļos N.S.L. bija viss, ko tā varēja darīt, lai izdzīvotu. Taču to, kā tās sekotājiem trūka naudas, tā ar uzviju kompensēja ar savu līderu fanātismu un ideoloģijas spēku. Finansiālie ieguldījumi 30. gadu beigās tomēr palielinājās, līdz ar to pieauga arī piekritēju skaits. Kara pret Ādolfu Hitleru priekšvakarā britu nacionālsociālisti noturēja savas pozīcijas pretēji briesmīgai pārliecībai un pat paplašināja savu atbalstu. Taču N.S.L. drīz vien pārspēja vēsturiskie notikumi.

"Lord Haw Haw" dzimšana

Telefona zvans no kāda Parlamenta biedra deva Džoism ziņu, ka līdz viņa arestam saskaņā ar Ārkārtas pilnvaru likumu ir palikušas tikai dažas dienas. Viņš nebija pārkāpis nevienu likumu. Valdība tikai vēlējās viņu ieslodzīt uz kara laiku viņa uzskatu dēļ. Improvizētā dažu N.S.L. biedru sanāksmē biedri nobalsoja par to, ka Džoism tiks piešķirti organizācijas līdzekļi viņa bēgšanai. Nākamajā dienā viņš kopā ar Margaret ieradās maldinoši mierīgajā Berlīnē divdesmit četras stundas pirms britu kara pasludināšanas nacionālsociālistiskajai Vācijai.

Bez reāliem personīgiem kontaktiem svešā valstī un nepietiekamām finansēm viņu situācija šķita bezcerīga līdz brīdim, kad nedēļu pēc ierašanās Viljams tika pieņemts darbā radio raidorganizācijā, lai pārraidītu raidījumus visā angliiski runājošajā pasaulē. Tolaik vācu varas iestādēm viņš bija praktiski pilnīgi nepazīstams, taču tās bija pārsteigtas par viņa daiļrunību un labi uzrakstītajiem tekstiem, ko viņš veidoja. Neilgi pēc kara. "Lord Haw Haw" (aizvainojošs apzīmējums, ko viņam bija piešķīrusi Londonas propagandas Informācijas ministrija) bija kļuvis par vienu no vadošajām starptautiskā radio slavenībām. B.B.C. valdības uzdevumā veiktais slepenais pētījums liecināja, ka līdz 1941. gadam Džoisa klausītāju auditorija Lielbritānijā vien bija 24 miljoni cilvēku. Konfidencialā ziņojumā secināts: *Rodas sajūta, ka daudzas viņa piezīmes ir patiesas.* Nav šaubu, ka Džoisa patiesajām piezīmēm bija liela nozīme sabiedrības izpratnes veicināšanā par ebrejiem, jo īpaši attiecībā uz viņu atbildību par bezjēdzīgo karu starp divām baltajām tautām. Patiesi, karadarbības laikā tautas pret ebrejiem vērstās jūtas, īpaši rūpnīcu strādnieku vidū, turpināja saasināties (*Churchill's War*, David Irving, Veritas Publishers, Sydney, Australia, 1990, 233. lpp.)

Džoiss sešus gadus viņiem stāstīja, ka baltā rase karā izdarīja rasu pašnāvību un ka

nacionālsociālisms ir vienīgā koncepcija, kas var glābt viņu civilizāciju no katastrofas. Nacionālsociālismam, *heatkarīgi no tā, kurš pirmais lieto šo terminu vai jūt tā garu, ir jārodas no augsnes un cilvēkiem vai arī tā nav vispār. Tas nerodas no īslaicīga aizvainojuma, bet gan no tautas revolucionārām ilgām nomest rupjā, netīrā, demokrātiskā materiālisma važas, neuzvelkot marksistiskā materiālisma važas, kas būtu identiskas nomestajām važām. Šis jautājums skar mūsu pašu britu tautu, kurai nevar liegt dalīties sacelšanās garā, kas nav raksturīgs nevienai nācijai. Tāpēc, patiesi cienot vācu vadoņa drosmīgo veikumu pret starptautisko ebreju finansēm un to otru "ēs"- starptautisko ebreju komunismu, es labprāt teiktu: Heil Hitler!"*

Viņš atklāti paskaidroja, kāpēc kara priekšvakarā pameta Angliju: *Ja anglis nevar cīnīties savās ielās pret starptautisko finanšu dominanci, tad viņam būtu labāk doties citur un ar visiem iespējamiem līdzekļiem kavēt savas valdības uzvaru. Jo šādas valdības uzvara būtu mūžīga viņa rases sakāve. Angļiem būtu jādod iespēja, kas viņiem tik ilgi bija liegta, izmantot savu ģenialitāti un raksturu tās jaunās pasaules veidošanā, uz kuru ceļu ir rādījis Ādolfs Hitlers. Šajās dienās varētu būt pādroši izteikt cerības vai ticību. Tomēr es uzdrošināšos, es ceru un ticu, ka tad, kad kara liesmas būs pārvarētas, vienkāršie Anglijas iedzīvotāji atkal iepazīs savu dvēseli un nacionālsociālismā meklēs iespēju virzīties uz priekšu pa cilvēces progresu ceļu draudzībā ar saviem vācu asins brāļiem."Lai šī cerība un ticība neizrādītos veltīga, man pietiek ar divām garantijām - Ādolfa Hitlera varenību un Visvarenā Dieva vai Visvarenā Dieva Lielāko godību.*

1945. gada maijā, kad viņa cerības, bet ne ticība, bija sagrautas, Džoisu, kurš nebija bruņots un nesniedza nekādu pretestību, nošāva kāds ebrejs no okupācijas britu armijas. Sāpīgi ievainots, viņš kopā ar Margaretu nokļuva gūstā un tika nogādāts Londonā, kur viņu tiesāja par valsts nodevību. Lieta pret viņu bija ārkārtīgi vāja, kaut vai tikai tāpēc, ka viņš pat nebija Lielbritānijas pilsonis un nevienai Anglijas tiesai nebija nekādu likumīgu tiesību viņu tiesāt, kā to zināja visi advokāti. Turklāt visos valdības veiktajos viņa simtiem raidījumu no Trešā reiha pārrakstos apsūdzība nespēja atrast nevienu vārdu, kas būtu vērsts pret Lielbritānijas tautu. Viņa naidis bija vērsts tikai pret tādām sabiedrībā pazīstamām personām kā Vinstons Čērčils, *pirmais godājamais ebrejs pasaulē!"*

Viņa labākā stunda

Savā īsajā paziņojumā tiesai Džoiss neatvainojās par savu rīcību, neizteica nožēlu,

lai izrādītu līdzjūtību, un nevairījās no atbildības: *Es, Viljams Džoiss, atstāju Angliju, jo nevēlējos cīnīties par ebrejiem pret Ādolfu Hitleru un nacionālsociālismu. Es pametu Angliju, jo uzskatīju, ka uzvara, kas saglabātu esošos apstākļus, Lielbritānijai nodarītu lielāku kaitējumu nekā sakāve.* Nemot vērā laiku un apstākļus, kādos šie vārdi tika izrunāti, tiek uzsvērtā viņa nelokāmā drosme un aizraujošā nepakļāvība.

Neilgi pēc tiesas procesa sākuma prokurors konfidenciāli satraucās savam galvenajam palīgam: *Vai mums ir kādas izredzes?* Morgans atbildēja: "Nē, es nedomāju, ka jums ir - ja vien tiesnesis nebūs gatavs pieņemt jaunu likumu." Kols ziņoja: *Tajā vakarā daži cilvēki esot piedāvājuši izredzes 6 pret 4, ka Džoiss tiks attaisnots.* Taču pret Viljama Džoisa darbojās arī citi spēki. Viņa aizstāvjiem draudēja nogalināšana, un laikraksta "Daily Telegraph" redaktors nāca klajā ar pārsteidzošu paziņojumu, kas skāra Džoisa prāvas būtību: *Šī lieta ieies juridiskajā vēsturē, jo tajā pirmo reizi tika noteikti konkrēti nosacījumi, saskaņā ar kuriem ārvalstnieks var tikt notiesāts par valsts nodevību.* "Šie "noteiktie nosacījumi" attiecās uz ikvienu, kas bija pietiekami drosmīgs, lai stāstītu patiesību par ebrejiem.

Par to, kas gaidīja tonizēto nacionālsociālistu, liecināja britu biedra Džona Amerija liktenis. Viņam tika piespriests nāvessods astoņu minūšu ilgā tiesas prāvā, kas būtu pārsteidzis pat Džo Staļina pakāršanas tiesnešus. Kā par Džoisa dienu tiesā raksta pat viņa mūsdienu biogrāfs: *Spriedze tiesas procesā bija jūtama tālu ārpus tiesas zāles, jo, kā atceras ikviens, kurš tajā laikā atradās Londonā, sabiedrība bija noraizējusies par britu tiesiskumu nevis no bailēm, ka cilvēks varētu tikt notiesāts netaisnīgi, bet gan no bažām, ka viņš varētu tikt atzīts par likuma pārkāpēju, kad viņiem tiks atņemta atriebība.*"

Kad pienāca neizbēgamais, viņš rakstīja sievai, kas bija ieslodzīta atsevišķā cietumā: *Nu, es esmu darījis visu, ko varēju, mana vecā priekšnieka (Dr. Gebelsa) vadībā. Atskatoties uz visu šo (tiesas procesa) periodu, es redzu, ka esmu kļuvis par viskrāšņākās maldināšanas objektu britu tieslietu vēsturē. Lai tā būtu, es esmu vēl lepnāks. Gan nāvē, gan šajā dzīvē es pretojos ebrejiem, kas izraisīja šo pēdējo karu. Un es pretojos tumsas varai, ko viņi pārstāv. Lai Lielbritānija atkal kļūst liela. Un lai Rietumiem vislielāko draudu stundā no putekļiem tiek pacelts Hakenkreuzs karogs, ko vainago vēsturiskie vārdi: *Ihr habt doch gesiegt!*" (Jūs tomēr esat uzvarējuši!," 1923. gada 9. novembra Minhenes pučā kritušo biedru devīze). *Es lepojos, ka miršu par saviem ideāliem, un man ir žēl Lielbritānijas dēlu, kuri ir miruši, nezinot, kāpēc.*"*

Nāve un pārvērtības

Draugs atcerējās Džoisa personīgo stāvokli, tuvojoties beigām. *Pēdējās dienās, lai gan viņš bija pilnīgi vesels, viņa ķermenis šķita sadvesmots un bez tā, ko varētu nosaukt par bālumu, viņa miesa šķita kā kvazi caurspīdīga. Esot kopā ar viņu, bija iekšēja miera sajūta, gluži kā klusā baznīcā.*"

Viņa pēdējā vēstule Margaretai atspoguļoja viņa vīrišķīgo pašpārliecinātību: *"Šovakar es vēlos beidzot sakārtot savas domas. Miera atmosfēra ir spēcīga, un es zinu, ka viss ir gatavs šai pārejai. Ar katru dienu Tu izskaties skaistāka. Un tas ir liels jūsu nopelns pēdējā laika sasprindzinājuma apstākļos. Bet, kā es vienmēr esmu teicis, audzēšana stāsta. Un tā stāstīs nākotnē, lai arī cik sapuvusi pasaule šobrīd būtu, Tuvojoties Aizsaules malai, mana pārliecība par galīgo uzvaru pieaug. Kā tā tiks sasniegta, es nezinu. Bet es nekad neesmu juties mazāk noskaņots uz pesimismu, lai gan Eiropai un šai valstij, visticamāk, nāksies briesmīgi ciest, pirms mūsu ideāli tiks attaisnoti, es ar prieku un lepnumu dodu piemēru, ko pieprasa mans vecais priekšnieks. Wir haben doch gesiegt! Es sveicu tevi, Freja, kā tavs mūžīgais mīļākais: Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil! Tava griba."*

1946. gada 3. janvāra rītā Viljamsam Džoissam tika izpildīts nāvessods.

Visi citāti un avoti ņemti no grāmatas *Lord Haw Haw and William Joyce, The Full Story*, autors John Alfred Cole, Farrar & Strauss, New York, 1964. gads.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Number 104 September 1973 26. April 1947 (1937)

Der Kampf geht weiter !

Siehe hier nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachtigall. Und zwar nicht nur in Deutschland sondern auf globaler Ebene!

Abwärtens von Moskau, Vorkrieg, Vorkrieg und Vorkrieg haben nicht ausgeht, den Kern der gesamten hier unten heißt globalen Führer Adolf Hitler zu erreichen.

Alle Nationalisten sind weniger erhabene Völker und Rassenwesen haben Schüler an Schüler an Kampf um die Ehre der weißen Völker.

Der Bewegung ist eine solche geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Der menschliche Körper ist eben dabei, das Volkstum - gegen alle weissen Völker (V) - zu bringen. Seine Natur und Entwicklung, Überleben und Fortentwicklung.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Walden" oder im "Steinwald", ob im Propagandamaterial bewahrt oder auf einem Schiffsdeck an Bord der Nationalsozialisten ist seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējais projekts acimredzot ir saistīts ar filozofiju un mākslu.

Lāzru, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārvaru esmu koncentrējies uz Adolfa Hitleru un cilvēces armiju (www.mourningthoscent.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaulē kara izpēti ir absolūti informācijas mūsu lauks. Tu meklē informāciju par visu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. Tā ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrakko apskaidro pagātni. Pagātni, kurā visi nevēlētos iziet pašmāc. Mēs varam vēlreiz pastiekt interesi par informāciju un atnā plūdiem. Oādu gātā ir parādījusies ārkārtīgi retas lietas no dažādām vietām

the **NEW ORDER**
Number 179 (139) Founded 1973 April 26, 2017 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and social kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. He means not mass-White immigration, culture distortion, and neo-nazism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!**

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās

Simtiem grāmatu daudzās valodās

Simtiem vietņu daudzās valodās

SS Defender against Bolshevism
by Reichführer SS Heinrich Himmler
FOR-DANMARK! MOD BOICHEVISM!
Translated from the SS Original

Julius Streicher for Hitler's Picture Book
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinhold Bollmann
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German French / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance
BOARSE!
English - German / French - English

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / French - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!